

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr.213

Dosar nr.7787/1/2012

Ședința publică din 4 martie 2014

Completul compus din:

Luminița Livia Zglimbea - Președinte
Angela Dragne - Judecător
Leontina Șerban - Judecător

Magistrat asistent - Silvia Stoenescu

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror Carmen Bălășoiu

La data de 16 ianuarie 2014 s-a luat în examinare cauza penală privind pe inculpatul **Brădișteanu Șerban Alexandru**, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului, prev. de art.264 Cod penal, cu aplicarea art.17 lit.a din Legea nr.78/2000 (cu modificările ulterioare).

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din 17 februarie 2014, iar pronunțarea deciziei s-a amânat la data de 4 martie 2014.

ÎNALTA CURTE

Asupra cauzei penale de față ;

I.Actul de sesizare a instanței

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției din 5 decembrie 2012, emis în dosarul nr.246/P/2012, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpatului **Brădișteanu Șerban Alexandru** pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului prevăzută de art.264 Cod penal cu aplicarea art.17 lit.a din Legea nr.78/2000.

În actul de sesizare a instanței se reține că fapta inculpatului constă în aceea că **„a încercat zădărnicierea punerii în aplicare a mandatului de executare a pedepsei nr.196 din 20 iunie 2012 privindu-l pe Năstase Adrian”**, activitatea infracțională obiectivându-se prin următoarele acțiuni:

1. internarea în noaptea de 20/21 iunie 2012 a persoanei condamnate Năstase Adrian în secția pe care o coordona, fără nicio indicație terapeutică pentru specializarea chirurgie cardio-vasculară;

2. preluarea controlului asupra comunicării publice în perioada 21 iunie – 22 iunie 2012, deși nu avea calitatea de purtător de cuvânt (și prin urmare nu putea emite opinii care să reflecte poziția oficială a unității de spital al cărei angajat este) și crearea impresiei că o intervenție pe care avea de gând să o facă asupra cordului era iminentă, cu toate că nu acesta constituia motivul urgenței medicale;

3. inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru putea să dea chiar el indicația de transfer a persoanei condamnate într-un loc de detenție, dar nu a dorit acest lucru sub nicio formă, astfel cum reiese din convorbirea purtată cu jurnalistul Turcescu Robert;

4. atât inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru cât și martorul Beuran Mircea au primit, în seara de 23 iunie 2012 intervenția lui Georgescu Emanuel – Dănuț, care îi avertizează că ceilalți medici nu ar fi de acord cu **„ceva”**, în legătură cu transferul lui Năstase Adrian la o unitate de deținere, ceea ce denotă preexistența unei înțelegeri care viza chiar zădărnicierea punerii în aplicare a mandatului de executare a pedepsei închisorii;

5. inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru a reușit, prin atitudinea sa, să pună în dificultate chiar și pe managerul spitalului care, în final, a convocat o comisie la data de 25 iunie 2012, ce a avut ca rezultat sesizarea INML, cu consecința amânării răspunsului cerut de poliție legat de momentul transferului persoanei condamnate într-o unitate de deținere.

II. Probele administrate

1. În cursul urmăririi penale au fost administrate următoarele probe:

- Proces verbal sesizare din oficiu din data de 22.06.2012 (filele 21 - 23, Vol.22);
- Proces verbal din 25.06.2012 de efectuare acte premergătoare conform .224 C.pr.pen. (filele 15-20, vol.2);
- Proces verbal din 26.06.2012 de aducere la cunoștință învinuire Costea Nicolae (filele 26 - 28, vol.2);

- Declarație învinuit din 26.06.2012 seria A nr.0197236 înv. Costea Nicolae (filele 29 - 34, vol.2);
- Proces verbal din 26.06.2012 de aducere la cunoștință a învinuire Gheorghe Dumitru (filele 35 - 36, vol.2);
- Declarație învinuit din 26.06.2012 seria A nr. 0197238 înv. Gheorghe Dumitru (filele 38 - 44, vol.2);
- Proces verbal din 26.06.2012 de aducere la cunoștință a învinuirii Apostol Marian (filele 47 - 48, vol.2);
- Declarație învinuit din 26.06.2012 seria A nr. 0197235 înv. Apostol Marian (filele 49 - 55, vol.2);
- Proces verbal din 26.06.2012 de aducere la cunoștință învinuire Brădișteanu Șerban Alexandru (filele 58 - 60, vol.2);
- Declarație învinuit din 26.06.2012 seria A nr. 0197234 înv. Brădișteanu Șerban Alexandru (filele 61-66, vol.2);
- Proces verbal din 18.07.2012 de aducere la cunoștință învinuire Macovei Radu Alexandru (filele 70-71, vol.2);
- Declarație învinuit din 18.07.2012 seria A nr. 0197178 înv. Macovei Radu Alexandru (filele 73 - 77, vol.2);
- Declarație învinuit din 06.11.2012 seria DII nr. 0007701 înv. Macovei Radu Alexandru (filele 78 - 79, vol.2);
- Proces verbal din 18.07.2012 de aducere la cunoștință învinuire Bragadireanu Petrica Simona (filele 82 - 84, vol.2);
- Declarație învinuit din 18.07.2012 seria A nr. 0197179 înv. Bragadireanu Petrica Simona (filele 85 - 88, vol.2);
- Proces verbal din 06.11.2012 de aducere la cunoștință învinuire Georgescu Emanuel-Dănuț (filele 91-94, vol.2);
- Declarație olografa Georgescu Emanuel-Dănuț din 06.11.2012 (filele 95 - 96, vol.2);
- Declarație învinuit din 06.11.2012 seria DII nr. 0007700 înv. Georgescu Emanuel-Dănuț (filele 97 - 100, vol.2);
- Declarație martor seria DM 0017933 din 18.07.2012, martor Lascăr Ioan (filele 101 - 102, vol.2);
- Declarație olografa 25.06.2012 Lascăr Ioan (filele 107 - 111, vol.2);
- Declarație Lascăr Ioan din 25.06.2012 (filele 103 - 106, vol.2);
- Declarație martor seria 0017935 din 26.07.2012, martor Stătescu Livia-Mihaela (filele 112-118, vol.2);
- Declarație olografa din 25.06.2012 Stătescu Livia-Mihaela (filele 119-123, vol.2);
- Declarație martor seria DM 0017934 din 18.07.2012, martor Lepa Nelu (filele 124 -129, vol.2);
- Declarație olografa 25.06.2012 Lepa Nelu (filele 131-134, vol.2);

- Declarație martor seria DM 0017888 din 26.06.2012, martor Guran Lucian-Florin (filele 135-140, vol.2);
- Declarație martor seria DM 0017890 din 26.06.2012, martor Marinescu Niculae (filele 141-143, vol.2);
- Declarație olografa din 26.06.2012 Marinescu Niculae + documente depuse la dosar (filele 144 - 145, 146 - 149, vol.2);
- Declarație martor seria DM 0017891 din 26.06.2012, martor Tobă Petre (filele 150-153, vol.2);
- Declarație martor seria DM 0017903 din 28.06.2012, martor Dermengiu Dan + documente în fotocopie depuse la dosar (filele 154 - 191, vol.2);
- Declarație martor seria DM 0017901 din 28.06.2012, martor Fieraru Silvia (filele 192-193, vol.2);
- Declarație martor seria DM 0017902 din 28.06.2012, martor Stoian Constantin (filele 194 - 202, vol.2);
- Declarație martor seria DM 0022420 din 05.09.2012, martor Vasile Viorel (filele 203 - 207, vol.2);
- Declarație martor seria DM 0022421 din 05.09.2012, martor Drăghici Alice-Elena (filele 209 - 211, vol.2);
- Declarație martor seria DM 001542 din 15.10.2012, martor Beuran Mircea (filele 212-215, vol.2);
- Declarație martor seria DM 0023574 din 05.11.2012, martor Gavriș Radu-Emilian (filele 216 - 221, vol.2);
- Declarație martor seria DM 0023575 din 05.11.2012, martor Nechita Cristian (filele 222 - 225, vol.2);
- Declarație martor seria DM 0023576 din 05.11.2012, martor Iorga Marian (filele 226 - 228, vol.2);
- Adresă către Î.C.C.J. din 22.06.2012 interceptare convorbiri, referat NR.246/P/2012 din 22.06.2012, încheierea Î.C.C.J. nr.41/22.06.2012 autorizare interceptare și autorizațiile de la nr.234 până la nr.237 inclusiv din 22.06.2012 (filele 229 - 240, vol.2);
- Ordonanță provizorie din 23.06.2012 și autorizație nr.20/23.06.2012 pentru interceptare cu titlu provizoriu emise de procuror D.N.A. (filele 241 - 251, vol.2);
- Adresă către Î.C.C.J. din 26.06.2012 confirmare și interceptare convorbiri, referatul nr.246/P/2012 din 26.06.2012, încheierea nr. 42/26.06.2012 a Î.C.C.J. autorizare interceptare și autorizațiile de la nr.238 până la nr.249 inclusiv din 26.06.2012 (filele 252 - 280, vol.2);
- Proces verbal de redare convorbiri telefonice nr.632/II-I/2012 din 24.06.2012 (filele 290 - 300, vol.2);
- Proces verbal de redare convorbiri telefonice nr.632/II-I/2012 din 24.06.2012 (filele 301 - 309, vol.2);

- Proces verbal de redare convorbiri telefonice nr.632/II-I/2012 din 06.09.2012 (filele 322 - 364, vol.2);

- Procedura M.A.I. privind modul de lucru la punerea în executare a mandatelor și sentințelor penale PRO - PS/IC - 17 (filele 415 -422, vol.2);

- Adresă către Administrația Națională a Penitenciarelor din 25.06.2012 solicitare proceduri comune mod punere în executare mandate și transfer persoane private de libertate și adresa de răspuns a ANP nr.50843/DSDRP/25.06.2012 (filele 23-440, vol.2);

- Adresa DNA nr.246/P/2012 din 26.06.2012 către DGPMB-SIC și documentele puse la dispoziție de către această instituție, referitor dosar privind punerea în aplicare a mandatului de executare a pedepsei închisorii, privind pe condamnatul NĂSTASE ADRIAN, împreună cu documentele solicitate atașate filele 2-136, vol.3);

- Adresa DNA nr.246/P/2012 din data de 25.06.2012 către Spitalul Clinic de Urgență Floreasca și adresa acestei unități spitalicești nr. 6369/26.06.2012, împreună cu fotocopia Foii Clinice de Observații și protocolul operator (filele 137 - 180, vol.3);

- Adresa DNA nr.246/P/2012 din data de 18.07.2012 către Spitalul Clinic de Urgență Floreasca și adresa nr.7023/18.07.2012 a acestei unități spitalicești, împreună cu fișele posturilor unor medici (filele 181 - 212, vol.3);

- Adresa DNA nr.246/P/2012 din data de 20.07.2012 către Spitalul Clinic de Urgență Floreasca și adresa de răspuns a acestei unități spitalicești prin care înaintează Regulamentul de ordine interioară și Organigrama Spitalului Clinic de Urgență Floreasca (filele 213 - 240, voi.3);

-Adresa Spitalului Clinic de Urgență Floreasca către DNA nr.7164/24.07.2012 din 25.07.2012, prin care transmite organizarea pe secții și pe cadre medicale și copia fișei postului personal pentru dr. Simona Petrica Bragadireanu (filele 241 - 289, vol.3);

-Adresa DNA nr.246/P/2012 din data de 07.09.2012 către Spitalul Clinic de Urgență Floreasca și adresa nr.8553/12.09.2012 prin care această unitate spitalicească a transmis copia Foii Clinice de Observații întocmită în luna ianuarie 2011, pentru pacientul Nicolescu Constantin și protocolul operator încheiat (filele 290 - 467, vol.3);

- Adresa DNA nr.246/P/2012 din data de 03.09.2012 și adresa nr.560/P/2012 din data de 07.09.2012, prin care ne transmite copia soluției dispuse în dosarul nr. 560/P/2012 (filele 468 - 490, vol.3);

- Adresa DNA nr.246/P/2012 din data de 17.07.2012 către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, împreună cu copia procesului-verbal din data de 16.07.2012 întocmit în dosarul nr.560/P/2012, pusă la dispoziție de către această instituție, privind evenimentul produs în data de 20.06.2012 în locuința numitului Năstase Adrian și cu copia raportului de expertiză medico - legală întocmit de I.N.M.L. „Mina Minovici” nr.A 1/6482/2012 (filele 491 - 499, vol.3);

- Adresa DNA nr.246/P/2012 din data de 03.09.2012 către Tribunalul București și adresa nr. 1/51 1/C din data de 07.09.2012 a Tribunalului București împreună cu copia hotărârii instanței privind sesizarea formulată de DGPMB -Serviciul Urmăriri (filele 500 - 507, vol.3);

Adresa DNA nr.246/P/2012 din data de 28.06.2012 către Tribunalul București și adresa nr.1/3693/C din 28.06.2012 a Tribunalului București către DNA, cu privire la dispoziția prin care instanța a cerut DGPMB să dispună efectuarea unei expertize medico-legale de către INML „Mina Minovici” în legătură cu punerea în aplicare a mandatului de executare a pedepsei închisorii nr.196/20.06.2012 (filele 508-510, vol.3);

- Adresa DNA nr.246/P/2012 din data de 13.09.2012 către ANP și adresa 64908/DM/21.09.2012 a ANP cu privire la protocolul cadru în legătură cu transferul bolnavilor cronici încheiat între Spitalul Clinic de Urgență Floreasca și unitățile penitenciar - spital pe raza municipiului București (filele 511-512, vol.3);

- Adresa DNA nr.246/P/2012, împreună cu rezoluția din data de 31.08.2012 le efectuare a unei constatări medico-legale (pe acte) nr. 246/P/2012, însoțită cu documentația necesară către INML „Mina Minovici” și Raportul de expertiză medico-legală emis de INML „Mina Minovici” privind pe Năstase Adrian -Completare la data de 24.09.2012 (filele 513 - 520);

- Adresa DNA nr.246/P/2012 din data de 25.06.2012 către INML „Mina Minovici” de solicitare relații în legătură cu înregistrarea vreunei solicitări din partea Spitalului Clinic de Urgență Floreasca în cursul zilei de 25.06.2012, precum și în legătură cu temeiul legal în baza căruia INML poate da curs unei astfel de solicitări și forța probantă a actului emis ca urmare a unei astfel de solicitări și adresa de răspuns a INML „Mina Minovici” către DNA din data de 26.06.2012, împreună cu documentele respective atașate (filele 521 - 525, vol.3);

- Adresa DNA nr.246/P/2012 din data de 28.06.2012 către MAI - DGPMB - Direcția Generală Management Resurse Umane și adresa MAI - DGPMB – Direcția Generală Management Resurse

Umane către DNA, nr.238911/29.06.2012 împreună cu fotocopiile fișelor posturilor ale următorilor ofițeri de poliție: chestor de poliție Viorel Vasile, chestor de poliție Niculae Marinescu, comisar șef de poliție Gheorghe Dumitru, comisar șef de poliție Apostol Marian și comisar de poliție Costea Nicolae (filele 536 - 569, vol.3);

- Proces verbal de prezentare a materialului de urmărire penală seria B nr.0318651, în dosarul nr.246/P/2012 din data de 04.12.2012, privind pe inculpatul (Brădișteanu Șerban Alexandru (filele 54 - 55, vol. 1).

2. În cursul cercetării judecătorești au fost administrate următoarele probe:

a) declarația inculpatului Brădișteanu Șerban Alexandru (filele 27-31);

b) proba testimonială, respectiv audierea martorilor: Beuran Mircea (filele 43-46); Gavriș Radu Emilian (filele 47-51); Lepa Nelu (filele 52-53); Guran Lucian Florin (filele 64-66); Stătescu Livia - Mihaela (filele 67-68); Drăghici Alice Elena (filele 69-70); Iorga Marian (filele 71-72); Nechita Cristian (filele 73-74); Lascăr Ioan (filele 83-85); Tobă Petre (filele 86-87); Marinescu Niculae (filele 88-89), Stoica Constantin (filele 109-112); Dermengiu Dan (filele 113-114); Gheorghe Dumitru (filele 158-161); Toma Marian (filele 162-163); Macovei Radu Alexandru (filele 183-185), Bragadireanu Petrica Simona (filele 189-190) și Vasile Viorel (filele 191-193);

c) au fost atașate sentința penală nr.835/F din 2 octombrie 2012 a Tribunalului București - Secția I penală și decizia penală nr.2344 din 5 decembrie 2012 a Curții de Apel București, pronunțată în dosarul nr.36429/3/2012.

III. Situația de fapt

La data de 20 iunie 2012, Tribunalul București, ca instanță de executare, a emis mandatul de executare a pedepsei închisorii nr.196 din 20 iunie 2012, privind persoana condamnată Năstase Adrian, urmare a deciziei penale nr.160 din 20 iunie 2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători, prin care a rămas definitivă pedeapsa de 2 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c dispusă prin sentința penală nr.176 din 30 ianuarie 2012 a Înaltei Curți de Casație Justiție - Secția penală.

Mandatul de executare a pedepsei închisorii privind pe Năstase Adrian a fost remis spre executare Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, iar conform prevederilor interne trebuia pus în aplicare prin intermediul Serviciului de Investigații

Criminale - Biroul „Urmăriri”, condus de comisarul șef Apostol Marian.

După pronunțarea deciziei de către Înalta Curte de Casație și Justiție și după ce dispozitivul acesteia a ajuns la cunoștința publică, ministrul de interne în funcție la acel moment, Ioan Rus, a luat legătura cu șeful Poliției Române, chestorul Petre Tobă, căruia i-a sugerat să asigure prezența unei ambulanțe în apropierea locuinței lui Năstase Adrian, motivat de faptul că purtase o discuție telefonică cu acesta din urmă și i s-a părut că nu s-ar afla într-o formă psihică bună.

Chestorul Petre Tobă i-a transmis sugestia ministrului comisarului șef Dumitru Gheorghe, adjunctul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București. Acesta l-a apelat pe cms. șef Radu Gavriș de la Serviciul „Omoruri”, care a dat curs solicitării șefilor ierarhici, asigurând prezența unui echipaj medical de urgență de la Serviciul de Ambulanță al Municipiului București în momentul executării mandatului care-l privea pe Adrian Năstase.

De asemenea, la sediul D.G.P.M.B. au fost convocați lucrătorii de poliție ce urmau a aduce la îndeplinire mandatele de executare a pedepsei a lui Adrian Năstase și a celorlalte patru persoane condamnate prin aceeași decizie a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ora 21,51 D.G.P.M.B. a recepționat prin fax cele cinci mandate de executare a pedepsei, mandatul de executare nr.196 din 20 iunie 2012 ce-l privea pe Năstase Adrian fiind înregistrat la Serviciul de Investigații Criminale cu nr.241466 din 20 iunie 2012. După un interval de cca. 15 minute, documentele au fost aduse și în original la sediul D.G.P.M.B.

Șeful Biroului „Urmăriri”, cms. șef Apostol Marian, a întocmit planul de acțiune nr.239904 din 20 iunie 2012, constituind echipajele ce urmau să acționeze în conformitate cu prevederile art.422 din Codul de procedură penală (anterior).

Echipa ce urma să acționeze pentru punerea în executare a mandatului emis pe numele lui Năstase Adrian era compusă din cms. șef Ionescu Cristian, cms. Costea Nicolae și ag. șef principal Chițu Iulian. În sprijinul acestei echipe a mai fost constituită o echipă compusă din ag. șef principal Nechita Cristian, ag. șef principal Toma Marian și ag. șef Huțan Cosmin Marian, ce avea sarcina să staționeze în fața imobilului din str. Muzeul Zambaccian nr.16, urmând să acționeze în funcție de evoluția evenimentelor.

La orele 22,45 la locuința lui Năstase Adrian s-au prezentat cms. șef Ionescu Cristian și cms. Costea Nicolae care, în conformitate cu disp. art.422 alin.2 din Codul de procedură penală (anterior) au prezentat mandatul de executare a pedepsei

închisorii, inițial membrilor familiei persoanei condamnate și ulterior și lui Năstase Adrian. Acesta a pretins că dorește să-și ia niște cărți din biblioteca personală situată la nivelul 1 al imobilului și s-a deplasat în acea încăpere însoțit doar de cms. Costea Nicolae. Ajuns în bibliotecă a scos un revolver pe care a încercat să-l aducă cu mâna stângă la nivelul capului, dorind să se sinucidă. În acest moment polițistul a intervenit, intenționând să blocheze mecanismul de dare a focului, dar nu a reușit decât să devieze traiectul glonțului, Adrian Năstase reușind să se auto-rănească la nivelul gâtului și umărului drept.

Incidentul a avut loc în intervalul orar 23,00-23,10, iar la orele 23,13, medicul de pe ambulanța chemată de conducerea D.G.P.M.B. și care era în staționare în apropierea imobilului a fost încunoștințat de către cms. Costea Nicolae prin cuvintele: „Veniți ... I s-a făcut rău!”.

Împrejurările în care a fost posibilă tentativa de suicid au făcut obiectul cercetărilor Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr.560/P/2012, prin Ordonanța din 24 august 2012 dispunându-se neînceperea urmăririi penale față de Năstase Adrian, comisarul șef Ionescu Cristian Vicențiu și comisarul Costea Nicolae.

După acordarea primelor îngrijiri medicale de către personalul medical de pe ambulanță, Năstase Adrian a fost dus la Spitalul de Urgență Floreasca, însoțit chiar în ambulanță și de ag. șef Nechita Cristian.

Năstase Adrian a fost primit în Unitatea de Primiri Urgențe de către dr. Oprea Bogdan și dr. Ciolacu Rodica, ocazie cu care s-au făcut procedurile de predare a pacientului, ulterior procedându-se la efectuarea investigațiilor și examinarea cu computerul tomograf (CT).

În aceeași seară s-a prezentat la spital dr. Brădișteanu Șerban Alexandru, a evaluat starea pacientului și, în baza unor date medicale puse la dispoziție de familia lui Năstase Adrian, a formulat diagnosticele secundare.

În continuare, Năstase Adrian a fost transferat la secția ATI coordonată de medicul Brădișteanu Șerban Alexandru, poliția asigurând paza salonului în care a fost internat pe toată durata spitalizării acestuia.

În dimineața zilei următoare, în data de 21.06.2012, Năstase Adrian a suportat o intervenție chirurgicală pentru tratarea plăgilor provocate prin împușcare, echipa medicală fiind condusă de dr. Lascăr Ioan. Din echipă au mai făcut parte dr. Vasilescu Dana și dr. Răguicea Ioana, ambii medici primari chirurgie plastică, dr. Grințescu Ioana – medic anestezișt și dr. Brădișteanu Șerban

Alexandru, cooptat în echipa medicală datorită riscului de leziune a arterei carotide.

Post-operator numitul Năstase Adrian a fost readmis în compartimentul ATI din Secția Chirurgie cardio-vasculară unde evoluția i-a fost urmărită de prof.dr. Ioan Lascăr și medicii ATI, supravegheat concomitent de dr. Brădișteanu Șerban Alexandru.

Având în vedere această situație, la nivelul D.G.P.M.B. s-a constituit o adevărată „celulă de criză” în demersul de a fi găsite soluții privind încarcerarea persoanei condamnate.

În aceste activități au fost implicați chestorul Petre Tobă, Șeful Poliției Române, adjunctul acestuia, Chestorul Vasile Viorel, șeful Direcției de Poliție a Municipiului București, chestorul Lucian Guran, adjunctul său, cms. șef. Dumitru Gheorghe, șeful Serviciului Investigații Criminale, cms. șef. Stoian Constantin, șeful Biroului Urmăriri, cms. Șef. Apostol Marian și cms. șef. Radu Gavriș de la Serviciul Omoruri, precum și întregul colectiv al Biroului Urmăriri.

Polițiștii solicitau în mod insistent să li se comunice diagnosticul persoanei condamnate și momentul oportun al transferului.

Astfel, în dimineața zilei de 21.06.2012, cms. Radu Gavriș șeful Serviciului Omoruri, a luat legătura cu dr. Brădișteanu Șerban Alexandru care i-a comunicat că starea lui Năstase Adrian este stabilă hemodinamic, acesta era conștient și cooperant, urmând a fi supus unei intervenții chirurgicale în orele care urmau.

La orele 09:12, același lucrător de poliție a purtat o discuție cu prof. dr. Lascăr Ioan, care a recomandat audierea lui Năstase Adrian în dosarul ce avea obiect tentativa de suicid, în cursul zilei de 22 iunie 2012, audiere care nu a avut loc în ziua respectivă, fiind temporizată de dr. Brădișteanu Șerban Alexandru.

După operație, alți doi lucrători de poliție s-au deplasat la Spitalul Clinic de Urgență Floreasca și au luat legătura cu inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru căruia i-au cerut să precizeze un diagnostic post-operator, acesta punându-le la dispoziție un înscris tehnoredactat fără parafă și ștampilă.

La data de 22.06.2012 Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a solicitat copia foii clinice de observație privind pe Năstase Adrian, dar a primit doar pagina 1 cuprinzând datele de diagnostic inițial, având completată rubrica vizând intervenția chirurgicală, fără a purta parafa medicului Lascăr, precum și un document gen fișa UPU, de asemenea, fără parafă și ștampilă.

În baza acestor documente medicale s-a solicitat punctul de vedere al Administrației Naționale a Penitenciarelor vizând posibilitatea încarcerării.

La data de 23.06.2012, prin adresa 507877/SCRG din 23.06.2012, Administrația Națională a Penitenciarelor a precizat că responsabilitatea externării persoanei condamnate Năstase Adrian revine medicilor specialiști de la Spitalul Clinic de Urgență Floreasca, după externare urmând a fi executat mandatul, iar cu privire la condițiile încarcerării persoanei condamnate se va decide în conformitate cu dispozițiile Legii nr.275/2006.

La aceeași dată, la orele 17,00, Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a revenit cu adresă la unitatea de spital, solicitând ca medicii să se pronunțe inclusiv dacă persoana condamnată poate fi transportată în vederea tratării în rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor. Fiind o zi de vineri, polițiștilor li s-a promis un răspuns în cursul dimineții de luni, 25.06.2012.

În paralel, Direcția Generală de Poliție a Municipiului București - Serviciul Investigații Criminale a sesizat judecătorul delegat cu executarea de la Tribunalul București, solicitând un punct de vedere legat de momentul începerii executării pedepsei. Prin adresa nr.514/1/2012 din 22.06.2012, instanța a comunicat că atât timp cât nu există un proces – verbal de încarcerare care să ateste înmatricularea în sistemul penitenciar a persoanei condamnate, nu se putea considera că a fost începută executarea pedepsei.

În continuare, Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a cerut instanței să se pronunțe dacă situația creată reprezintă un caz de împiedicare, conform art.419 alin.2 din Codul de procedură penală (anterior), procedându-se la sesizarea instanței și fixarea unui termen de judecată.

În dimineața zilei de 23.06.2012, cms. Radu Gavriș din cadrul Serviciului Omoruri a luat legătura cu dr. Brădișteanu Șerban Alexandru căruia i-a precizat că solicitase prin adresă ca medicul curant să se pronunțe asupra posibilității de transfer și a arătat că dorea să procedeze și la audierea lui Năstase Adrian.

Medicul s-a opus, arătând că nu este posibilă audierea și l-a invitat pe polițist la cabinetul său, în ziua de luni 25.06.2012 dorind să-i prezinte coronarografia persoanei condamnate, respectiv CD-ul adus de familie.

În ziua de luni 25.06.2012, în biroul prof. dr. Radu Macovei au fost chemați medicii implicați în terapia aplicată lui Năstase Adrian și s-a decis să se ceară opinia Institutului Național de Medicină Legală, căruia i-a fost transmis raportul întocmit în urma

întrunirii comisiei medicale și solicitarea Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

Prin adresa nr.A8/6393/26.06.2012 a INML s-a răspuns că nu există teme legal pentru o astfel de sesizare și că răspunderea transferului pacientului revine medicului responsabil, în conformitate cu Ordinul Ministrului Sănătății nr.1091 din 07.09.2006.

La aceeași dată, 26.06.2012, Tribunalul București s-a pronunțat asupra cererii de a se constata incidența disp. art.419 al.2 din Codul de procedură penală (anterior) prin sentința penală nr.587/F, în sensul că situația persoanei condamnate Năstase Adrian de a se afla internat la Spitalul Clinic de Urgență Floreasca București nu împiedică cu nimic punerea în aplicare a mandatului de executare a pedepsei.

În dimineața aceleiași zile s-a procedat la citarea cu mandate de aducere a persoanelor implicate la sediul Direcției Naționale Anticorupție, pentru a fi audiate în legătură cu modul în care au procedat la punerea în aplicare a mandatului de executare a pedepsei închisorii, iar în după - amiaza aceleiași zile Năstase Adrian a fost transferat la Spitalul Penitenciar Jilava.

IV. Încadrarea juridică a faptei

Inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului prev. de art.264 Cod penal cu aplicarea art.17 lit.a din Legea nr.78/2000, constând în aceea că: **„a încercat zădărnicierea punerii în aplicare a mandatului de executare a pedepsei nr.196/20.06.2012 privindu-l pe Năstase Adrian”** (fila 38 rechizitoriu).

Textul incriminator, respectiv art.264 din Codul penal anterior (1968) avea următorul conținut:

„(1)Ajutorul dat unui infractor fără o înțelegere stabilită înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii, pentru a îngreua sau zădărnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei ori pentru a asigura infractorului folosul sau produsul infracțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 7 ani

(2)Pedeapsa aplicată favorizatorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru autor.

(3)Favorizarea săvârșită de soț sau de o rudă apropiată nu se pedepsește.”

Raportarea la art.17 lit.a din Legea nr.78/2000 se datorează împrejurării că persoana favorizată (respectiv Năstase Adrian) a fost condamnată pentru o infracțiune de corupție.

Art.17 lit.a din Legea nr.78/2000 preciza că: „ se află în legătură directă cu infracțiunea de corupție favorizarea persoanelor care au comis vreuna din infracțiunile prevăzute în secțiunea a 2-a și a 3-a” (din Legea nr.78/2000).

Competența de judecată a cauzei a revenit Înaltei Curți de Casație și Justiție în raport de dispozițiile art.35 alin.5 din Codul de procedură penală (anterior), conform căroră „Tăinuirea, favorizarea infractorului și nedenunțarea unor infracțiuni sunt de competența instanței care judecă infracțiunea la care acestea se referă”.

În cuprinsul alin.1 al art.264 Cod penal (anterior) nu se operează vreo distincție între **favorizarea infractorului necondamnat** aflat în faza de urmărire penală sau în faza de judecată și **favorizarea infractorului condamnat definitiv**, aflat în faza de executare a pedepsei.

Prin urmare, prevederile art.35 alin.5 din Codul de procedură penală (anterior) referitoare la competența organelor judiciare în cazul infracțiunii de favorizare a infractorului sunt, în mod evident, aplicabile și în cazul în care această infracțiune se comite în faza de executare a hotărârii de condamnare a beneficiarului favorizării, subzistând, așadar, raportul de accesorie stabilit de legiuitor, raport în virtutea căruia aceeași instanță care a judecat beneficiarul favorizării este competentă a judeca și infracțiunea de favorizare a infractorului.

Aceeași dispoziție o regăsim și în Codul de procedură penală în vigoare, respectiv art.44 alin.3.

Noul Cod penal reia, în mare parte, reglementarea anterioară din art.264, dar cu unele modificări, atât sub aspect terminologic, cât și de conținut.

Astfel, art.269 din noul Cod penal incriminează infracțiunea de „Favorizarea făptuitorului” cu următorul conținut:

”(1) Ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă.

(2) Pedepsa aplicată favorizatorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită de autor.

(3) Favorizarea săvârșită de un membru de familie nu se pedepsește.”

Comparând cele două texte, constatăm că în noua reglementare termenul de „infractor” a fost înlocuit cu acela de „făptuitor”, motivându-se că activitatea de înfăptuire a justiției este împiedicată inclusiv prin sprijinirea unei persoane care a comis o faptă interzisă de legea penală dar care ar putea în concret să nu

angajeze răspunderea penală datorită unor cauze care fac imposibilă întrunirea trăsăturilor esențiale ale infracțiunii, de exemplu minoritatea sau eroarea de fapt.

De asemenea, s-a renunțat la favorizarea reală („ajutorul dat pentru a asigura infractorului folosul sau produsul infracțiunii”), acțiunile respective fiind prevăzute în conținutul infracțiunii de tănuire (art.270 din noul Cod penal).

În fine, o ultimă deosebire este dată de conținutul alin.(3), care lărgeste aria persoanelor ce beneficiază de o cauză de nepedepsire, făcând trimitere la noțiunea de „membru de familie” în accepțiunea art.176 din noul Cod penal.

Observăm, că pentru fapta reținută în sarcina inculpatului și pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, respectiv, „ajutorul dat unui infractor pentru a zădărnici executarea pedepsei” nu există nicio modificare de conținut în noul Cod penal, ea regăsindu-se incriminată în forma „ajutorului dat făptuitorului în scopul împiedicării executării pedepsei”.

Acțiunea ce desemna *verbum regens* al infracțiunii, respectiv „a zădărnici” corespunde în noul Cod penal *verbumului regens* „a împiedica”.

Instanța va reține însă, ca lege penală mai favorabilă, legea nouă, respectiv art.269 din noul Cod penal având în vedere limitele mai reduse de pedeapsă (chiar dacă în noul Cod penal limita minimă este de 1 an închisoare, iar în vechea reglementare, aceasta era de 3 luni, noile dispoziții sunt mai favorabile, întrucât limita maximă este de 5 ani închisoare, față de 7 ani în vechea reglementare, iar pedeapsa închisorii este prevăzută alternativ cu pedeapsa amenzii).

Totodată, Înalta Curte mai are în vedere și abrogarea art.17 din Legea nr.78/2000, dispusă prin art.79 din Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicarea a Legii nr.286/2009 privind Codul penal.

Din această perspectivă, instanța va avea în vedere noile dispoziții, respectiv art.269 din noul Cod penal, apreciate ca lege penală mai favorabilă, fără însă a fi necesară schimbarea încadrării juridice a faptei în raport de constatarea că, pentru acțiunile imputate inculpatului în actul de sesizare, conținutul infracțiunii a rămas neschimbat față de vechea reglementare (art.264 alin.1 Cod penal anterior).

Câteva considerații teoretice asupra acestei infracțiuni se impun a fi făcute.

Din conținutul **laturii obiective** reținem, sub aspectul faptei pentru care inculpatul este trimis în judecată, **elementul material**

constând în ajutorul dat făptuitorului, în speță condamnatului, în scopul împiedicării sau îngreunării executării unei pedepse.

Urmarea imediată constă în starea de pericol pentru înfăptuirea justiției, iar **legătura de cauzalitate** rezultă din materialitatea faptei.

Sub aspectul **laturii subiective** infracțiunea se poate comite doar cu intenție directă sau indirectă.

Actele de pregătire și tentativa, deși posibile, nu sunt incriminate.

Infracțiunea se consumă în momentul în care este acordat ajutorul făptuitorului, chiar dacă executarea pedepsei nu a fost efectiv împiedicată sau îngreunată.

Analizând acțiunile imputate inculpatului prin prisma considerațiilor teoretice expuse mai sus, Înalta Curte apreciază că niciuna dintre acestea nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de favorizare a făptuitorului, neexistând o suprapunere între faptă și norma substanțială incriminatoare, fie sub aspectul laturii obiective, fie atât sub aspectul laturii obiective cât și subiective, astfel cum se va detalia în continuare.

V. Analiza acțiunilor imputate inculpatului prin actul de sesizare

1) *Internarea în noaptea de 20/21 iunie 2012 a persoanei condamnate Năstase Adrian în secția pe care inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru o coordona, fără nicio indicație terapeutică pentru specializarea chirurgie cardio – vasculară.*

În rechizitoriu se face trimitere la Ordinul Ministrului Sănătății Publice nr.1706 din 2 octombrie 2007 care privește conducerea și organizarea unităților și compartimentelor de primire urgențe, concluzionându-se că, examinând momentul și procedura persoanei condamnate Năstase Adrian prin prisma acestui Ordin, este „evident că momentul internării lui Năstase Adrian a fost practic acaparat și controlat de către inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru”, cu scopul apreciat în final ca fiind acela de a încerca zădărnicierea punerii în aplicare a mandatului de executare a pedepsei.

Potrivit art.72 din Ordinul nr.1706/2007:

„1. Pacienții aflați în stare critică, necesitând monitorizare și ventilație, vor fi preluați de secțiile ATI în urma stabilizării și investigării lor.

2. Internarea pacienților politraumatizați în primele 24 de ore se realizează, după caz, la secțiile de chirurgie generală sau la secțiile ATI prin secțiile de chirurgie generală”.

De asemenea, în conformitate cu Ordinul ministrului sănătății nr.1500 din 24 noiembrie 2009, prin care s-a aprobat Regulamentul de organizare și funcționare a secțiilor și compartimentelor de anestezie și terapie intensivă din unitățile sanitare, potrivit art.10 pct.7: „Medicul șef al secției ATI sau, după caz, înlocuitorul de drept al acestuia, ori medicul de gardă din secția ATI este responsabil de triajul corect, admisia/ internarea și transferul/ externarea din această unitate...”

În situații excepționale expres prevăzute de Ordinul Ministrului Sănătății nr.1706/2007, art.69 pct.5 este recunoscut și dreptul medicului de gardă din UPU de a interna pacientul critic într-o secție a spitalului.

Se apreciază în actul de sesizare a instanței că, întrucât acest act normativ se referă la secții și nu la compartimente ATI din cadrul secțiilor de specialitate ale spitalelor, internarea lui Năstase Adrian în secția de chirurgie cardio – vasculară condusă de inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru apare „ cel puțin discutabilă și interesată”.

Se mai reține că, potrivit organigramei, la nivelul Spitalului Clinic de Urgență Floreasca București există Secția de cardiologie condusă de prof. univ. dr. Dorobanțu Maria și care, la rândul său, are compartimentul ATI dotat cu 13 paturi. De asemenea, Secția de chirurgie plastică și reparatorie condusă de prof. univ. dr. Ioan Lascăr dispune de Compartiment ATI cu 5 paturi, iar în ziua de 21 iunie 2012, prof. dr. Ioan Lascăr a efectuat intervenția chirurgicală.

În final, procurorul de caz arată și unde trebuia internat Năstase Adrian, concluzionând că : „Motivat de urgența medicală care a impus această intervenție, credem că era oportună internarea pacientului în Secția de chirurgie plastică și reparatorie”.

Înalta Curte constată, preliminar, că situația premisă a tuturor activităților și acțiunilor ce au urmat a constituit-o tentativa de suicid a lui Năstase Adrian, cu care inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru nu a avut nicio legătură.

De asemenea, inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru nu a avut nici un fel de implicare în decizia ca Năstase Adrian să fie transferat la Spitalul de Urgență Floreasca, aceasta aparținând exclusiv personalului de pe ambulanța chemată la domiciliul lui Năstase Adrian de către conducerea Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

Atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul cercetării judecătorești au fost audiați martorii Lepa Nelu, asistent medical la Serviciul de Ambulanță București și Stătescu Livia Mihaela, medic la același serviciu.

Martorul Lepa Nelu a arătat că :

„După ce am ajuns în fața imobilului am coborât din ambulanță și am fost conduși de o persoană prin subsol până la etajul 1 al clădirii, într-o încăpere unde l-am văzut pe Năstase Adrian în picioare și cu pete de sânge pe cămașă. Conform protocolului, am acordat pacientului primele îngrijiri.

Am procedat la pansarea rănilor, am constatat că avea o hemoragie moderată, puțin mai mare în zona umărului, însă pacientul era conștient, cooperant și speriat.

I-am explicat pacientului că era necesar transportul la spital și eu împreună cu doamna doctor am hotărât că acesta trebuie dus la Spitalul de Urgență Floreasca, având în vedere că era cel mai apropiat spital, dar și faptul că avea toate specializările necesare, așa cum evaluasem noi starea pacientului, respectiv specializarea cardio-vasculare și altele”(file 53 dosar).

Același martor arată: „I-am comunicat pacientului hotărârea noastră de a-l duce la Spitalul Floreasca, iar acesta a fost de acord, fără să manifeste vreo dorință de a fi anunțat în mod special vreun doctor de la acel spital”.

Aceleași aspecte sunt relevate și în depozițiile martorului Stătescu Livia Mihaela, medicul de pe ambulanță, care prezintă starea în care a fost găsit Năstase Adrian după tentativa de suicid și luarea deciziei de a-l transporta pe acesta la Spitalul de Urgență Floreasca, arătând că:

„În momentul în care am început evaluarea pacientului mi-am dat seama că este vorba de plăgi împușcate și am aplicat procedura conform protocolului. După ce am pansat zona gâtului am constatat că și în zona umărului sângera și am pansat și această rană. Ulterior am făcut și evaluarea celorlalți parametri medicali, constatând că acesta avea un puseu de tensiune, în jur de 20 cu 10, pulsul, de asemenea, mărit, în jur de 130, saturația de oxigen în limite normale. La întrebările mele, Năstase Adrian mi-a spus că este hipertensiv, dar nu a putut să-mi precizeze tratamentul pe care îl urma... Plăgile împușcate necesitau prezentarea pacientului într-o unitate de urgență pentru a fi examinate și tratate. Eu împreună cu echipajul meu, conform propriilor evaluări și ținând cont de distanța față de spital, am luat decizia să ducem pacientul la Spitalul de Urgență Floreasca. Am adus la cunoștința pacientului acest lucru, care nu a făcut nici un fel de apreciere, fiind de acord cu transportul la spital”(filele 64-69 dosar fond).

Martorul a mai arătat că, în momentul în care au ajuns la Unitatea de Primiri Urgențe a spitalului, Năstase Adrian a fost preluat de medicul de gardă, doctorul Ciolacu Rodica, a fost

introdus în camera de gardă, i s-a întocmit fișa de predare, fiind prezenți asistentul de pe ambulanță, alte cadre medicale medii, dar și doctorul Oprea Bogdan Mihai, de asemenea, de gardă la spital.

Importantă este și aprecierea situației medicale în care Năstase Adrian se afla în acel moment, martorul Stătescu Livia Mihaela arătând că: „În opinia mea, în baza evaluărilor pe care le-am făcut lui Năstase Adrian, consider că starea lui în acea seară era destul de gravă, având în vedere plăgile împușcate, ... și ... pe care o manifesta.”

În continuare, Adrian Năstase a fost supus unor analize medicale și ulterior condus la examenul de tomografie computerizată, în acest moment sosind și inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru la spital.

După analize, Năstase Adrian a fost internat în compartimentul ATI al Secției de Chirurgie Cardiovasculară condusă de dr. Brădișteanu Șerban Alexandru, însă decizia de internare a aparținut unui colectiv de medici, astfel cum reiese din probele administrate.

În declarația dată în fața instanței (filele 27-31), inculpatul arată că „întreaga echipă de medici care se afla în acel moment în jurul pacientului, printre care dr. Lascăr, dr. Beuran, dr. Oprea, medicul de gardă de la Chirurgia generală, a fost de acord că cel mai bine este ca pacientul să fie transportat în ATI chirurgie cardiacă, compartiment care se află în secția de chirurgie pe care o conduc. Această măsură a fost luată pentru că pacientul prezenta probleme cardiace și posibil leziuni ale vaselor gâtului”.

Explicația sa este susținută și de martorii audiați în cauză.

Martorul Oprea Bogdan Mihai, doctor care, alături de dr. Ciolacu, era unul din medicii de gardă care l-au preluat pe Năstase Adrian în punctul de primiri urgențe al spitalului, arată, referitor la internarea acestuia:

„Eu îmi amintesc că prima dată în acea seară l-am văzut pe dr. Brădișteanu Șerban Alexandru la examenul de computer tomograf. După această examinare s-a hotărât ca Năstase Adrian să fie internat la Secția de Chirurgie cardio-vasculară condusă de dr. Brădișteanu Șerban Alexandru. Chiar dr. Brădișteanu a hotărât acest lucru, însă știu că a avut loc o discuție între acesta, doctorul Bulcă de la Chirurgia generală și doctorița Vartic de la ATI.

Bănuiesc că s-a luat această hotărâre fiindcă plăgile erau localizate în zona cervicală, într-un raport cu vasele de sânge importante.

Internarea unui pacient într-o anumită secție se decide întotdeauna în urma unui consult interdisciplinar , în funcție de regiunile anatomice vizate” (filele 189-190 dosar fond).

Martorul explică și dispozițiile Ordinului nr.1706/2007, citat de procuror, arătând că: „în afara art.72, în cuprinsul aceluiași ordin mai există și alte dispoziții, conform cărora nu medicul din serviciul de urgență, ci medicul curant este cel care decide în ce secție trebuie internat un pacient.

În cazul domnului Năstase Adrian consider că medicul chirurg avea dreptul să decidă în ce secție trebuie să fie internat”.

Medicul curant, raportat la intervenția chirurgicală asupra plăgilor împușcate care a și avut loc a doua zi, era prof. dr. Lascăr Ioan, iar din probele administrate a rezultat că acesta a fost de acord cu internarea lui Năstase Adrian în compartimentul ATI al Secției conduse de dr. Brădișteanu Șerban Alexandru.

Astfel, martorul Beuran Mircea declară următoarele:

„Deși intervenția chirurgicală urma să fie efectuată de prof. dr. Lascăr, din câte mi-am dat seama, acesta a fost de acord cu internarea lui Năstase Adrian în secția de terapie intensivă coronariană, întrucât afecțiunile care puteau crea probleme în acel interval de timp erau cele de natură cardio – vasculară.

Mie nu mi s-a părut că în noaptea respectivă dr. Brădișteanu Șerban Alexandru a avut o atitudine diferită față de pacientul Năstase Adrian, în sensul că, în mod special, a dorit să îl interneze în secția sa de terapie intensivă. Atât atitudinea sa, cât și a celorlalți medici, a fost una profesională, aceeași în toate situațiile de încercări de sinucidere, când întotdeauna pacienții sunt internați în acele secții potrivite riscului și specificului medical pe care îl prezintă” (filele 43-46 dosar fond).

Martorul a mai subliniat și că, din punctul său de vedere, decizia de internare a lui Năstase Adrian într-o secție de terapie intensivă coronariană a fost una corectă, întrucât „în secția condusă de prof. Lascăr, care este specializat în chirurgie plastică și reparatorie, nu i se putea asigura acestuia o supraveghere a afecțiunii cardiace pe care o prezenta”.

Martorul Lascăr Ioan confirmă, la rândul său, că s-a luat hotărârea ca Năstase Adrian să fie internat în Secția ATI Chirurgie cardiovasculară datorită afecțiunilor concomitente ale acestuia.

Martorul arată: „În orice caz (Năstase Adrian) nu era de internat în secția obișnuită, cum este și cea pe care o conduc , deoarece topografia plăgilor împușcate necesita o supraveghere și aceasta nu se putea realiza decât într-un serviciu de terapie intensivă. În secția pe care eu o conduc nu există serviciu de terapie intensivă. La mine ajung pacienții să fie internați abia după ce au depășit momentele critice și care nu trebuie supravegheați într-o secție de terapie intensivă. În spital există, într-adevăr, un serviciu de terapie intensivă, dar, așa cum am arătat, pacientul a

fost internat în compartimentul de terapie intensivă al Secției de chirurgie cardiovasculară datorită afecțiunilor cardiace ale acestuia”.

Mai mult decât atât, martorul explică și de ce, după intervenția chirurgicală, pacientul a rămas internat în aceeași secție: „Intervenția chirurgicală a decurs fără probleme, iar post-operatoriu pacientul s-a întors în același compartiment de terapie intensivă al Secției condusă de dr. Brădișteanu Șerban Alexandru. Deși eu aveam responsabilitatea intervenției efectuate, pacientul avea un potențial risc cardiologic și din acest motiv nu a fost internat în secția mea. Repet că această situație nu era una neobișnuită, în același mod procedam și cu alți pacienți care, fie erau peste limita celor 40 de paturi aflate în structura secției mele, fie aveau alte afecțiuni și particularități care justificau internarea într-o altă secție”.

Martorul Bragadireanu Simona – Petrica confirmă, la rândul său, justificarea internării lui Năstase Adrian în Secția condusă de dr. Brădișteanu Șerban Alexandru. În calitate de medic anestezișt în Departamentul Chirurgie Cardiovasculară, aceasta a venit la spital în dimineața următoare internării lui Năstase Adrian, iar în timpul examinării pacienților aflați în compartimentul ATI al Secției de chirurgie cardiovasculară, a constatat că printre pacienți se afla și Năstase Adrian.

Martorul arată:

„Studiind fișa pacientului, am aflat detalii ale plăgii împușcate, dar și despre afecțiunile preexistente, respectiv faptul că era cunoscut ca și cardiac. În dosarul pacientului existau niște investigații de dată recentă și care vizau afecțiuni cardiace.

Din acest motiv nu m-a surprins faptul că pacientul era internat la Secția de chirurgie cardiovasculară. Personal l-am consultat pe Năstase Adrian și mi-am dat seama că starea acestuia la acel moment justifica internarea în această secție, respectiv acesta era sub monitorizare strictă cardiovasculară și sub tratament adecvat.

Analizând starea pacientului, am constatat că acesta la momentul examinării, avea” (filele 186-188 dosar fond).

În rechizitoriu se încearcă susținerea tezei că internarea lui Năstase Adrian de către inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru a avut o altă conotație prin trimitere la declarația dată în cursul urmăririi penale de managerul spitalului Macovei Radu Alexandru, cercetat, de altfel, în calitate de învinuit în cauză.

Instanța observă, însă, că redarea acestei declarații se face în mod trunchiat, respectiv este prezentat pasajul în care, într-adevăr, managerul spitalului arată:

„Nu cunosc cum putea profesorul Brădișteanu Șerban Alexandru să îl interneze pe Năstase Adrian în secția sa, din moment ce intervenția chirurgicală a fost efectuată de profesorul Lascăr” (fila 11 rechizitoriu).

Se omite, însă, a se reda și pasajul următor din declarația managerului spitalului dată în data de 18 iulie 2012 de Macovei Radu Alexandru în calitate de învinuit, în care acesta arată:

„Precizez că medicul Lascăr nu are terapie intensivă pe secția sa”(fila 75, vol.II dos.urm.pen.).

Audiat în instanță, martorul Macovei Radu Alexandru își menține declarațiile:

„În acele zile eu nu am fost înștiințat de motivele care au condus la internarea lui Năstase Adrian în secția doctorului Brădișteanu Șerban Alexandru. Personal, m-am gândit că s-a ajuns la această situație fiindcă secția era, oarecum, un loc izolat și, pe de altă parte, mai știu că profesorul Lascăr nici nu dispunea de o Secție de terapie intensivă” (filele 183-185 dosar fond).

Concluzionând, sub acest aspect, Înalta Curte apreciază că această primă acțiune reținută de procurorul de caz în sarcina inculpatului Brădișteanu Șerban Alexandru referitoare la internarea în compartimentul ATI al secției pe care o conducea, nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de favorizare a făptuitorului, nici în ceea ce privește latura obiectivă și nici latura subiectivă.

Internarea pacientului Năstase Adrian era oricum necesară, niciunul din martorii audiați în cauză și nici chiar procurorul de caz nu susțin contrariul, fiind determinată, în mod obiectiv, de situația medicală în care se găsea Năstase Adrian după tentativă de suicid, situație ce impunea o intervenție chirurgicală asupra plăgilor prin împușcare.

Nu rezultă, din niciun mijloc de probă, că ofițerii însărcinați cu punerea în executare a mandatului, ar fi făcut vreo solicitare medicului Brădișteanu Șerban Alexandru de a le preda în acel moment pacientul pentru a-l transporta într-un loc de deținere, iar acesta s-ar fi opus, având în vedere că nimeni nu a contestat că acesta nu s-ar fi aflat într-o stare de urgență medicală, care reclama imediat transportul și internarea în cel mai apropiat spital de urgență.

Înalta Curte constată că, mai mult decât atât, este pe deplin probată și explicată în cauză și internarea lui Năstase Adrian în compartimentul ATI al Secției condusă de inculpat.

Din probele administrate, astfel cum au fost mai sus prezentate a rezultat că decizia de internare a aparținut unui colectiv de medici și s-au avut în vedere diagnosticul preliminar

stabilit, antecedenta medicală a pacientului, starea acestuia la momentul internării, care reclama o supraveghere permanentă, precum și complicațiile de natură cardio-vasculară ce puteau să apară, toate coroborate cu împrejurarea că în secția doctorului Lascăr, ce urma să efectueze intervenția chirurgicală, nu exista un compartiment de terapie intensivă.

Necesitatea internării lui Năstase Adrian în Spitalul de Urgență, precum și diagnosticul acestuia rezultă nu doar din declarațiile martorilor audiați, ci și din Raportul de expertiză medico legală nr.A1-6482-2012 întocmit de INML „Mina Minovici” București, precum și din completarea acestui raport.

În completarea raportului (filele 519-520 vol.III dos.urm.pen.) sunt atestate afecțiunile la internare ale pacientului Năstase Adrian, respectiv leziunile traumatice produse prin împușcare cu armă de foc cu glonț, dar și patologia cronică a acestuia, reprezentată de

Se arată că „urgența medicală principală în acest caz a fost reprezentată de plăgile produse la nivel cervical datorită faptului că această zonă este străbătută de vase sanguine de calibru mare, trahee, etc, riscul vital imediat fiind lezarea unui vas mare sanguin (carotidă, jugulară) riscul potențial fiind generat de prezența hematomului cervical local ca urmare a distrucțiilor de părți moi prin efect compresiv asupra formațiunilor anatomice cervicale”.

În același raport se arată că „intervenția chirurgicală cu rol exploratoriu și curativ era absolut necesară pentru îndepărtarea țesuturilor distruse, colecțiilor sanguine și factorilor secundari ai împușcării, pe lângă riscul compresiv cervical local existând și un risc infecțios important”.

Un obiectiv important solicitat de anchetatori în cadrul acestei expertize a fost stabilirea medicului curant/responsabil conform prevederilor O.M.S. nr.1091/2006 și specializării căreia îi revenea competența urmăririi evoluției postoperatorii a pacientului, iar raportul menționează explicit că acestea erau în competența „Chirurgiei vasculare și chirurgiei plastice respectiv ATI aferente acestor secții”.

Mai mult decât atât, s-a solicitat explicit INML-ului să răspundă dacă, în raport de situația concretă a pacientului, s-a impus internarea de îndată a acestuia în Spitalul Clinic de Urgență Floreasca București sau acest fapt putea fi declinat și către o unitate spitalicească aflată în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor .

Răspunsul oferit în completarea raportului la expertiză este elocvent, arătându-se că „un cadru medical, fie cu pregătire medie sau chiar cu pregătire superioară nu poate aprecia gravitatea

leziunilor interne doar pe baza examenului clinic extern. Prin urmare, obligația medicilor de pe ambulanță era să ducă pacientul la cel mai apropiat spital de urgență, iar obligația medicilor de la Spitalul Clinic de Urgență și a medicilor în general este să facă tot ce le stă în putință pentru sănătatea pacientului, indiferent de statutul acestuia”.

Prin urmare, contrar afirmațiilor din actul de sesizare a instanței, conform cărora „momentul internării lui Năstase Adrian a fost practic acaparat și controlat de către Brădișteanu Șerban Alexandru”, probele administrate au arătat că internarea lui Năstase Adrian a fost o necesitate obiectiv determinată de plăgile prin împușcare, că patologia cronică a acestuia impunea o supraveghere permanentă și, în lipsa unui compartiment de terapie intensivă în secția doctorului care a efectuat intervenția chirurgicală, internarea în compartimentul de terapie al secției conduse de inculpat este justificată.

Cât privește participarea doctorului Brădișteanu Șerban Alexandru în echipa ce a intervenit chirurgical asupra pacientului Năstase Adrian în dimineața zilei de 21 iunie 2012, ea este explicată de doctorul Lascăr Ioan, cel care a și condus echipa de medici și care a fost operatorul principal.

În declarația dată în calitate de martor (filele 83.85 dosar fond) acesta arată că „nu-mi amintesc exact cine a avut inițiativa ca medicul Brădișteanu Șerban Alexandru să facă parte din echipă, dar și eu am apreciat oportună această prezență, deoarece topografia plăgilor împușcate, una dintre plăgi fiind în apropierea carotidei, justificau o posibilă intervenție chirurgicală de specialitate cardiovasculară”.

După operație, pacientul s-a întors în același compartiment de terapie intensivă al secției conduse de dr. Brădișteanu Șerban Alexandru, cu referire la acest aspect martorul Lascăr Ioan învederând că:” Deși eu aveam responsabilitatea intervenției efectuate, pacientul avea un potențial risc cardiologic și din acest motiv nu a fost internat în secția mea.”

Explicațiile martorului sunt susținute și de raportul de expertiză medico – legală (vezi fila 520 vol.III dos.urm.pen.).

Relativ la atitudinea dr. Brădișteanu Șerban Alexandru de a nu permite organelor de poliție ce au asigurat paza salonului în care a fost internat Năstase Adrian să pătrundă în acel salon, Înalta Curte apreciază că nici această acțiune a inculpatului nu îmbracă o formă penală care să poată fi obiectivată în infracțiunea de favorizare a făptuitorului, întrucât ea a fost generată de condițiile aseptice ce trebuie asigurate și menținute într-un compartiment de terapie intensivă.

Cu referire la acest aspect, martorul Stoian Constantin, șeful Serviciului de Investigații Criminale din cadrul DGPMB arată că: „Ni s-a explicat din partea spitalului că, potrivit protocoalelor medicale, accesul în Secția ATI nu îl are decât personalul medical. Pe de altă parte, nici nu era obligatoriu ca polițiștii să se afle în camera în care era pacientul, fiind suficient ca ofițerii să se asigure că au sub supraveghere directă singura cale de acces din secție”.

Martorul Toma Marian, agent șef principal de poliție în cadrul DGPMB - Serviciul Investigații Criminale – Biroul Urmăriri, a fost cel care a însoțit ambulanța la spital și a asigurat primul serviciu de pază al salonului în care a fost internat Năstase Adrian. Acesta a arătat că, împreună cu colegul său, au intenționat la început să rămână în rezerva în care a fost dus Năstase Adrian, dar o asistentă le-a spus că nu au voie să stea acolo, putând însă să urmărească ce se întâmplă în salon prin intermediul unei camere de luat vederi.

Contrar afirmațiilor din rechizitoriu același martor arată că interdicția nu a vizat doar polițiștii, ci și orice altă persoană din afara spitalului care doreau să-l viziteze pe Năstase Adrian:

„Cât am stat noi la ușa salonului în care era internat Năstase Adrian, nu au intrat decât cadre medicale ... cu toate că între timp veniseră mai multe persoane să se intereseze ce se întâmplă, din mediul politic și familial. Nici membrii familiei nu au intrat în rezervă” (filele 162-163 dosar fond).

Chiar martorul Iorga Marin , ofițer de poliție, indicat în actul de sesizare, în declarația dată în fața instanței a făcut următoarele precizări:

„Refuzul doctorului de a ne lăsa să intrăm la Năstase Adrian nu mi s-a părut în niciun caz abuziv, l-am interpretat ca fiind ceva normal, înțelegând că este o măsură medicală de siguranță pentru protejarea zonei sterile”(filele 71-72 dosar fond).

Înalta Curte constată că și sub acest aspect conduita dr. Brădișteanu Șerban Alexandru s-a situat în limitele profesiei și obligațiilor ce-i reveneau în calitate de medic, fără a se putea decela nicio conotație penală.

2) Acțiunea de preluare a controlului asupra comunicării publice în perioada 21.06-22.06 2012, deși nu avea calitatea de purtător de cuvânt (și prin urmare nu putea emite opinii care să reflecte poziția oficială a unității de spital al cărui angajat este) și crearea impresiei că o intervenție pe care avea de gând să o facă asupra cordului era iminentă, cu toate că nu acesta constituia motivul urgenței medicale.

În susținerea acestui capitol din activitatea pretins infracțională imputată inculpatului, în rechizitoriu se face trimitere

la mesajele transmise de dr. Brădișteanu Șerban Alexandru, preluate de cvasi-majoritatea posturilor de televiziune și publicațiilor.

Cu titlul de exemplu sunt redată următoarele:

Medicul Brădișteanu citat de Mediafax anterior intervenției chirurgicale:

„În acest moment se află la Terapie Intensivă, este stabil din punct de vedere al funcțiilor vitale, și vom intra în operație în cursul dimineții. Glonțul a intrat prin regiunea mijlocie a gâtului, dar nu se poate spune sigur dacă este vorba despre un lob tiroidian sau nu, dar este sigur o zonă grav afectată. Sperăm ca în acest moment nimic să nu îi pună viața în pericol. Noi facem tot ce putem pentru a-l menține stabil. Când un proiectil intră într-un corp uman distruge tot ce întâlnește în cale, iar infecția este prima care intră în discuție. Faptul că este diabetic complică foarte tare cazul. Vom intra abia mâine dimineață în operație pentru a stabiliza funcțiile vitale. Nu pot preciza dacă viața lui este în pericol, dar facem tot ce este posibil și sperăm că totul va fi bine. Aparent pare calm, senin, cât se poate disimula în cazul lui. Este conștient, poate vorbi, foarte greu, este adevărat, dar vorbește”, a declarat doctorul”.

Medicul Brădișteanu citat de Mediafax după intervenție:

„Medicul Șerban Brădișteanu a declarat că există riscul ca pacientul Adrian Năstase să facă infarct din cauza problemelor de sănătate pe care le are.”

Medicul Brădișteanu citat într-un articol de: B1.ro | 21 Iun 2012, 13:15

„Doctorul Șerban Brădișteanu, cel care a condus echipa de medici care l-a operat pe Adrian Năstase la Spitalul Floreasca, a confirmat că operația a fost un succes dar că starea de sănătate a pacientului este agravată de alte afecțiuni pe care acesta le avea. Afecțiunea cardiacă și diabetul pacientului sunt mai îngrijorătoare decât plaga propriu-zisă, a precizat doctorul. De asemenea, există riscul de infarct.”

Medicul Brădișteanu citat de Gândul.ro, articol din 22.06.2012:

“Șeful echipei care l-a operat pe Năstase, medicul Șerban Brădișteanu, a spus, după operație, că pacientul se află sub tratament și consiliere psihiatrică la Spitalul Floreasca și prezintă risc de infarct. El a subliniat că medicii sunt îngrijorați în special de afecțiunea cardiacă a lui Adrian Năstase. Întrebat dacă aceasta îi poate pune viața în pericol lui Adrian Năstase, Brădișteanu a afirmat că este de mirare că pacientul nu a suferit până acum un infarct, în

situația în care el are stenoze pe coronare. Brădișteanu a mai spus că, în acest moment, nu ar propune o intervenție chirurgicală legată de problemele cardiace. Medicul a adăugat că Adrian Năstase suferă de mai multe afecțiuni, el enumerând afecțiuni tirodiene, diabet, dislipidemie și hipertensiune.”

Din probele administrate în cauză a rezultat că, într-adevăr, în perioada 20 iunie 2012- 26 iunie 2012, inculpatul nu a fost purtător de cuvânt al Spitalului Clinic de Urgență Floreasca București, acest rol revenindu-i doctorului Oprea Bogdan Mihai, audiat în calitate de martor în cursul cercetării judecătorești (filele 189-190 dosar fond).

Acesta a relatat că în noaptea în care Năstase Adrian a fost internat, a fost abilitat de managerul spitalului, dr. Macovei, să facă o scurtă declarație de presă, iar ulterior a mai făcut o singură declarație, managerul spitalului atrăgându-i atenția că atât familia lui Năstase Adrian cât și avocații acestuia, nu au fost de acord să furnizeze informații despre starea lui de sănătate.

Același martor arată că: „în acele zile, în permanență, în fața spitalului erau reprezentanți mass-media care doreau să obțină informații. Chiar și au am fost abordat, însă nu le-am dat nicio informație în urma discuției pe care o avusesem cu managerul spitalului”.

Totodată, martorul arată că, deși a constatat că în acele zile doctorul Brădișteanu Șerban Alexandru a stat de vorbă cu reprezentanții mass-media, acest lucru „nu era ceva neobișnuit, fiindcă știu că dr. Brădișteanu Șerban Alexandru a mai dat declarații presei cu referire la pacienții pe care îi opera”.

În același sens sunt și declarațiile martorului Macovei Radu Alexandru, care arată următoarele, cu referire la acest aspect:

„Purtătorul de cuvânt al spitalului este doctorul Oprea. Acesta a dat din câte știu eu, câteva comunicate de presă, însă știu că unele comunicate s-au dat chiar de dr. Brădișteanu Șerban Alexandru.

Acest lucru nu m-a surprins, nu era un caz inedit, pentru că dr. Brădișteanu Șerban Alexandru avea pretenția ca, pentru toți pacienții săi pe care îi avea internați în secție, să dea numai el comunicate.

Cunoscând pretenția dr. Brădișteanu Șerban Alexandru de a da comunicate de presă în ceea ce-i privea pe pacienții săi, nu am luat măsuri de interzicere a acestei situații fiindcă am considerat că era cel mai îndreptățit să cunoască situația medicală a bolnavilor pe care îi trata”.

În raport cu aceste probe, Înalta Curte constată că acuzațiile aduse în prima parte a acestui punct din rechizitoriu, respectiv

„acapararea controlului asupra comunicării publice” nu se susțin, întrucât dr. Brădișteanu Șerban Alexandru, care în mod obișnuit înțelegea să dea comunicate de presă în ceea ce-i privea pe pacienții internați în secția sa, nu a făcut decât să dea curs întrebărilor reprezentanților mass-media care presau în acele zile intrările și ieșirile Spitalului de Urgență.

În același timp, declarațiile de presă, indiferent cum au fost făcute de inculpat, cu sau fără avizul conducerii spitalului, cu sau fără calitatea de purtător de cuvânt, nu pot întruni elementele constitutive ale infracțiunii de favorizare a făptuitorului, nici sub aspectul laturii obiective și nici al laturii subiective, întrucât nu se poate aprecia că aceste acțiuni reprezintă acte de împiedicare a punerii în aplicare a mandatului de executare a pedepsei ce-l privea pe condamnatul Năstase Adrian.

Nici în rechizitoriu, de altfel, nu se explică potențialul infracțional al acestor comunicări cu presa decât prin prisma celui de-a doua teze enunțate în același punct, respectiv se susține că prin aceste declarații inculpatul urmărea să „creeze impresia că o intervenție pe care avea de gând să o facă asupra cordului era iminentă, cu toate că nu acesta constituia motivul urgenței medicale”.

Înalta Curte constată, sub aspectul conținutului acestor declarații de presă, că doctorul Brădișteanu Șerban Alexandru a prezentat în mod obiectiv situația medicală a pacientului Năstase Adrian, făcând trimitere la patologia asociată a acestuia care, la prezentarea în spital, pe lângă plăgile prin împușcare, prezenta afecțiuni cardiovasculare și diabetice.

Aceste afecțiuni sunt constatate încă din momentul examinării sale de către personalul medical al ambulanței (astfel cum rezultă din declarațiile, deja prezentate, ale martorilor Lepa Nelu și Stătescu Livia Mihaela), din însemnările tuturor medicilor în Foaia de observație și Fișa de Internare, din declarațiile personalului medical audiat (martorii Beuran Mircea, Lascăr Ioan, Macovei Radu Alexandru, Bragadireanu Simona Petrica și Oprea Bogdan Mihai), atestate, în final, în raportul de expertiza medico – legală, de asemenea anterior prezentat.

Deși în rechizitoriu se reține că medicul Brădișteanu Șerban Alexandru avea de gând să efectueze o intervenție chirurgicală asupra cordului, chiar în comunicatul prezentat ca fiind citat din cotidianul electronic „Gândul.ro” rezultă contrariul, respectiv: „Brădișteanu Șerban Alexandru a mai spus că, în acest moment, nu ar propune o intervenție chirurgicală legată de problemele cardiace”.

În declarația dată în cursul cercetării judecătorești, inculpatul a explicat că:

„... în funcție de analizele medicale pe care familia mi le-a pus la dispoziție, eu am avut în vedere și posibilitatea că pacientul ar putea face un infarct și în această situație aș fi fost nevoit să-l operez. În nici un caz, însă, eu nu am vrut să efectuez o operație pe cord deschis. Această recomandare nici nu există, de altfel, în documentele medicale pe care eu le-am completat”.

Din convorbirea telefonică redată în dosar pe care inculpatul a avut-o cu avocata sa, martora Drăghici Alice, ca și din declarațiile acesteia date în cursul urmăririi penale și în cursul cercetării judecătorești (fila 69-70) rezultă că acesta era preocupat de starea de sănătate a lui Năstase Adrian, că își punea problema unei intervenții chirurgicale dacă problemele cardiace o impuneau, fără însă ca prin aceste măsuri medicale să încerce a împiedica punerea în executare a mandatului, dat fiind că la acel moment inculpatul nici nu avea o reprezentare exactă asupra situației juridice în care se afla Năstase Adrian.

Astfel, martora arată:

„Nici un moment, din discuțiile purtate cu dr. Brădișteanu Șerban Alexandru, acesta nu mi-a lăsat impresia că se gândește în vreun mod să zădărnicească executarea mandatului. Impresia mea a fost că vrea să îl salveze în sensul medical... Nici un moment nu am avut reprezentarea că ceea ce se întâmplă putea avea conotații penale în sensul favorizării infractorului, în contextul în care totul era extrem de neclar. Personal, eu consideram că nu s-a început executarea, dar s-a dovedit ulterior că nu am avut dreptate”.

În baza acestor probe nu se poate concluziona, în mod ferm, că doctorul Brădișteanu Șerban Alexandru era decis să efectueze o operație pe cord, evidențiindu-se numai preocuparea profesională a acestuia asupra stării de sănătate a pacientului său și posibila înrăutățire a afecțiunilor, mai ales a celor de natură cardiacă și, cu atât mai puțin, se poate afirma că scopul acestei intervenții (care nici nu a avut loc) era acela de a zădărnici executarea pedepsei.

Revenind la acuzația adusă inculpatului în acest punct al rechizitoriului și admitând, în plan pur teoretic (pentru că, în plan obiectiv, probele nu susțin această acuzație) că inculpatul ar fi preluat comunicarea cu mass-media în scopul de a crea opiniei publice impresia că o intervenție chirurgicală este iminentă, Înalta Curte constată că această acțiune nu ar putea fi calificată decât, cel mult, ca un **act pregătitor**, care însă, nu intră sub incidența legii penale.

Așa cum s-a arătat în considerentele expuse în capitolul privind analiza infracțiunii, actele pregătitoare în cazul favorizării făptuitorului nu se pedepsesc.

3) *Inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru putea să dea chiar el indicația de transfer a persoanei condamnate într-un loc de detenție, dar nu a dorit acest lucru sub nicio formă (a se vedea convorbirea purtată cu jurnalistul Turcescu Robert).*

Înalta Curte constată că această acuzație, formulată în concluziile rechizitoriului (fila 38, capitolul intitulat „Concluzii desprinse în urma administrării probatoriului”), nu este în nici un mod descrisă și analizată în actul de sesizare, ci se bazează pe o convorbire purtată de inculpat cu jurnalistul Turcescu Robert, în cuprinsul căreia chiar inculpatul afirmă că putea să dea recomandarea de transfer a lui Năstase Adrian într-un loc de detenție, dar nu a dorit să o facă.

Din nicio probă a dosarului nu rezultă, însă, că inculpatul era cel care trebuia să decidă, singur, în legătură cu transferul condamnatului sau că vreun polițist însărcinat cu punerea în executare a mandatului i-a adresat o astfel de solicitare directă și a fost refuzat în mod neechivoc.

Instanța, analizând întregul conținut al convorbirii purtate între inculpat și jurnalist (transcrierea convorbirii se regăsește la filele 328-332, vol.II dos.urm.pen.), reține că inculpatul era, la acel moment, sub imperiul emoțiilor generate de anumite afirmații aduse de un politician la adresa capacității sale profesionale, dar expresia considerată de parchet edificatoare: „Sigur că pot să o dau eu! Dar n-am să o dau nici mort” (recomandarea de transfer) nu poate fi interpretată ca o probă în acuzare în condițiile în care nu numai că nu este susținută de alte probe, dar chiar este în contradicție cu materialul probator administrat.

Astfel, chiar parchetul prezintă în actul de sesizare Ordinul Ministrului Sănătății nr.1091/2006 care prevede în mod expres că decizia transferului unui pacient aparține medicului responsabil, iar la primele două puncte ale acuzării, procurorul de caz a insistat tocmai sub aspectul că nu doctorul Brădișteanu Șerban Alexandru era medicul responsabil cu internarea și tratarea plăgilor provocate prin împușcare.

Pe de altă parte, niciunul din polițiști cu competențe în punerea în executare a mandatului de executare și care au fost audiați în calitate de martori în dosar (Dumitru Gheorghe, Petre Tobă, Vasile Viorel, Radu Emilian Gavriș, Guran Lucian Florin, Iorga Marian, Nechita Cristian, Marinescu Niculae, Toma Marian) nu a declarat că medicului Brădișteanu Șerban Alexandru i s-a

adresat, în mod direct și personal, o solicitare oficială, scrisă sau chiar verbală, de a lua o decizie privind transferul lui Năstase Adrian într-un spital penitenciar.

Martorul Vasile Viorel (declarații filele 191-193), arată, în mod explicit:

„Noi știam că și doctorul Brădișteanu Șerban Alexandru făcea parte din medicii care îl tratau pe Năstase Adrian ...însă solicitările noastre au fost adresate întotdeauna conducerii spitalului și nu doctorului Brădișteanu Șerban Alexandru.

În acele zile eu, cel puțin, nu am fost informat că doctorul Brădișteanu Șerban Alexandru, în mod special, s-ar opune externării lui Năstase Adrian”.

În completarea raportului de expertiză medico - legală (filele 519-520 din vol.III dos.urm.pen.) la care deja s-a făcut referire în capitolul dedicat analizei primei acuzații aduse inculpatului, la întrebarea expresă a organelor de anchetă privind competența deciziei externării se răspunde:

„Medicii curanți care vin în contact direct cu pacientul sunt singurii în măsură să hotărască, de la caz la caz și în funcție de evoluția afecțiunii medicale atât secția în care este internat pacientul, durata internării și momentul externării acestuia”.

Așa cum s-a arătat în același raport se arată că urmărirea evoluției pacientului revenea chirurgiei vasculare și chirurgiei plastice, iar în final acordul de transfer a fost semnat de doctorii Lascăr și Brădișteanu.

Același martor Vasile Viorel arată că: „Acordul pentru transferul lui Năstase Adrian a fost obținut din partea celor doi medici care îl tratau, respectiv doctorul Lascăr Ioan și doctorul Brădișteanu Șerban Alexandru, chiar în această ordine”.

Concluzionând, Înalta Curte constată că nici această acuzație adusă inculpatului nu are un suport probator, neputând fi reținută în sarcina acestuia.

4) Atât inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru cât și martorul Beuran Mircea au primit, în seara de 23 iunie 2012, intervenția învinutului Georgescu Emanuel - Dănuț, pe care îl denumesc „profesor” sau „doctor” și care îi avertizează să fie atenți că ceilalți medici nu ar fi de acord cu „ceva” în legătură cu transferul lui Năstase Adrian la o unitate de deținere, ceea ce denotă preexistența unei înțelegeri care viza chiar zădărnicierea punerii în aplicare a mandatului de executare a pedepsei închisorii emis de către Tribunalul București și care-l privea pe Năstase Adrian.

Cea de-a patra acuzație adusă inculpatului și formulată în termenii redați mai sus este nu doar echivocă, dar și contradictorie

cu soluția adoptată, prin același rechizitoriu cu privire la învinuitul Georgescu Emanuel – Dănuț, față de care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală pentru săvârșirea instigării la infracțiunea de favorizare a infractorului în maniera prev. de art.25 Cod penal - art.264 Cod penal cu aplicarea art.17 lit.a din Legea nr.78/2000, întrucât nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Dialogurile purtate între Brădișteanu Șerban Alexandru și Georgescu Emanuel - Dănuț sau între Beuran Mircea și același interlocutor sunt nerelevante sub aspect penal, dovadă și soluția de scoatere de sub urmărire penală, astfel încât teza acuzării privind existența unei „înțelegeri” de zădărniciere a punerii în executare a mandatului ce-l privea pe Năstase Adrian este combătută de însăși concluzia procurorului care reține că nu s-a putut proba întrunirea elementelor constitutive ale instigării.

5) Inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru a reușit, prin atitudinea sa, să pună în dificultate chiar și pe managerul spitalului care, în final, a convocat o comisie la data de 25 iunie 2012, ce a avut ca rezultat sesizarea unei alte instituții, în speță INML, cu consecința amânării răspunsului cerut de poliție legat de momentul transferului persoanei condamnate într-o unitate de deținere.

Înalta Curte reține, sub acest aspect, că misiunea polițiștilor însărcinați cu punerea în executare a mandatului ce-l privea pe Năstase Adrian a fost întreruptă de gestul de autoagresiune al persoanei condamnate, astfel încât aceștia au acționat în conformitate cu disp. art.40 din Legea nr.218 din 23 aprilie 2002, privind organizarea și funcționarea Poliției române, dispoziții potrivit cărora erau obligați să ia măsurile necesare pentru ocrotirea vieții, sănătății și integrității corporale a persoanelor a căror pază o asigură.

În urma acestui eveniment, necesitatea internării pacientului s-a impus cu prioritate, aspect necontestat, de altfel, în cuprinsul actului de sesizare și dovedit de probele administrate, respectiv declarațiile personalului medical ce au intrat în contact cu persoana condamnată, fișa medicală a pacientului și raportul de expertiză medico - legală efectuat.

Din acest raport reiese că, având în vedere morfologia și topografia leziunilor traumatice „în absența îngrijirilor medicale de urgență, acest tip de leziuni ar fi fost de natură să pună în primejdie viața victimei”.

Internarea lui Năstase Adrian a avut loc în noaptea de 20/21 iunie 2012, iar în dimineața zilei de 21 iunie 2012 s-a intervenit chirurgical pentru tratarea plăgilor provocate prin împușcare.

Medicul Lascăr Ioan, care a efectuat intervenția chirurgicală, audiat în calitate de martor, a arătat că, după o astfel de intervenție, pacienții pot rămâne în spital până la scoaterea firelor, adică după cca. 10 zile de la operație.

În cazul lui Năstase Adrian, doctorul a arătat că după 3-4 zile de la operație, timp în care pacientului i s-a aplicat protocolul post-operator obișnuit, și-a dat seama că evoluția acestuia este bună și putea fi externat.

În pofida acestor evidențe, în rechizitoriu se susține că, încă din data de 21 iunie 2012 (deci din ziua în care a avut loc intervenția chirurgicală) s-a constituit la nivelul DGPMB o adevărată „celulă de criză” în demersul de a fi găsite soluții vizând încarcerarea persoanei condamnate, însă medicul Brădișteanu Șerban Alexandru, prin atitudinea sa, a reușit să amâne răspunsul cerut de poliție legat de momentul transferului, punându-l în dificultate chiar și pe managerul spitalului.

Așa cum deja s-a arătat în analiza pct.4, niciunul din polițiștii audiați nu a declarat că i-ar fi formulat inculpatului Brădișteanu Șerban Alexandru o solicitare directă și oficială privind acordul pentru transfer, fiind urmată procedura administrativă ce impunea un anume circuit al documentelor.

Este cert că discuții neoficiale au avut loc nu numai cu medicul Brădișteanu Șerban Alexandru, dar și cu doctorul Lascăr Ioan.

Acesta a declarat, în fața instanței următoarele:

„Cred că imediat a doua zi după intervenția chirurgicală am fost consultat, din mai multe direcții, cu privire la posibilitatea transferului pacientului Năstase Adrian într-un loc de deținere.

În primele două-trei zile eu am spus că acesta nu poate fi transferat, mai ales că era și cu tuburile de drenaj asupra sa. După trei-patru zile, când mi-am dat seama că pacientul nu mai prezenta riscul unei suprainfecții majore, specifică plăgilor împușcate, eu am apreciat că deținutul poate fi transferat”.

Este adevărat că în zilele ce au urmat internării, lucrătorii de poliție au desfășurat mai multe activități, adresându-se Spitalului Clinic Floreasca, Administrației Naționale a Penitenciarelor, instanței de judecată și Institutului Național de Medicină Legală, dintr-un motiv exprimat foarte plastic de martorul Stoian Constantin: „fiind o situație cu care nu ne mai confruntasem până atunci în practică, am cerut mai multe puncte de vedere de la diferite instituții, inclusiv ANP, însă nimeni nu și-a asumat răspunderea pentru a ne oferi un răspuns”.

De altfel, din analiza tuturor martorilor din personalul polițienesc a rezultat că niciunul nu avea, la acel moment,

reprezentarea exactă asupra situației juridice în care se afla condamnatul referitor la momentul punerii în executare a mandatului, așa încât afirmația din rechizitoriu potrivit căreia inculpatul „era conștient de împrejurarea existenței mandatului de executare a pedepsei și de misiunea polițiștilor” nu are niciun suport, câtă vreme nici polițiștii nu știau exact care e misiunea lor (unii considerau că deja mandatul a fost pus în executare în momentul în care a fost înmănat persoanei condamnate, alții apreciau că punerea în executare a mandatului implica predarea condamnatului într-un loc de deținere).

Pe fondul acestei stări generale de confuzie și de hiatus legislativ, în dimineața zilei de luni, 25 iunie 2012, în biroul dr. Radu Macovei au fost chemați medicii care intraseră în contact cu terapia aplicată lui Năstase Adrian și s-a hotărât să se ceară opinia I.N.M.L., căruia i-a fost transmis raportul întocmit în urma comisiei și solicitarea D.G.P.M.B.

Deși în actul de sesizare se susține că inculpatul l-ar fi pus în dificultate pe managerul spitalului, acesta a arătat că nu a avut nicio discuție punctuală cu dr. Brădișteanu Șerban Alexandru despre posibilitatea transferării lui Năstase Adrian. Mai mult, nici organele de poliție nu i-au adus la cunoștință că dr. Brădișteanu Șerban Alexandru s-ar opune transferării.

Prin urmare, Înalta Curte reține și sub acest aspect că, deși fapta de întrunire a comisiei a existat în materialitatea ei, aceasta nu întrunește elementele materiale ale infracțiunii de favorizare a făptuitorului fiindcă nu s-a constituit ca o acțiune de îngreunare a executării mandatului cu închisoarea și nici nu a fost provocată de dr. Brădișteanu Șerban Alexandru care ar fi acționat cu intenție în acest scop.

Martorul Lascăr Ioan a arătat, explicit, că niciunul din membrii comisiei nu s-a opus transferului, inclusiv dr. Brădișteanu Șerban Alexandru și-a dat acordul pentru transfer și în nici un caz acesta nu a încercat să-l influențeze în vreun fel pe martor cu privire la acest acord.

În urma răspunsului dat de I.N.M.L. prin adresa nr.A8/6393 din 26 iunie 2012, dar și de Tribunalul București, care la aceeași dată, de 26 iunie 2012, s-a pronunțat în sensul că situația persoanei condamnate de a se afla internat în Spitalul Clinic de Urgență Floreasca București nu împiedică cu nimic punerea în aplicare a mandatului de executare a pedepsei, în după-amiaza aceleiași zile a avut loc transferul condamnatului în baza acordului semnat succesiv de doctorii Lascăr Ioan și Brădișteanu Șerban Alexandru.

Între timp se începuse și ancheta Direcției Naționale Anticorupție în cauză și chiar dacă martorul Vasile Viorel a învederat instanței că a remarcat că după începerea anchetei acordul a fost obținut rapid, Înalta Curte reține și observația dr. Lascăr Ioan, în sensul că personal a avut emoții cu privire la acest acord, fiindcă în cazul lui Năstase Adrian externarea s-a făcut mult mai devreme față de alți pacienți aflați în situații similare.

În același sens sunt și depozițiile martorei Bragadireanu Simona – Petrica (filele 186-188 dosar instanță), care a precizat că, în opinia sa, în calitate de medic anestezist care a și participat în echipa de intervenție chirurgicală, în nici un caz Năstase Adrian nu ar fi putut fi externat din spital a doua zi după intervenție datorită faptului că există un risc mare de infecții și nici nu se stabilizase din punct de vedere cardiovascular.

VI. Concluzii și soluția dispusă

În urma analizei fiecăreia din cele cinci acțiuni reținute în sarcina inculpatului prin actul de sesizare a instanței, Înalta Curte apreciază că niciuna dintre ele nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de favorizare a făptuitorului, fie sub aspectul laturii subiective, fie atât sub aspectul laturii obiective cât și al laturii subiective.

Inculpatului i se impută că prin cele cinci acțiuni determinate „a încercat zădărnicierea punerii în aplicare a mandatului de executare a pedepsei nr.196 din 20 iunie 2012 privindu-l pe Adrian Năstase”.

Formularea acușării în acești termeni este relativ ambiguă, deoarece verbul „a încerca” sugerează, mai degrabă, o tentativă, iar pentru această infracțiune, astfel cum s-a arătat în considerațiile teoretice expuse în capitolul IV al motivării, tentativa, deși posibilă, nu este incriminată.

Este adevărat că, pentru consumarea infracțiunii de favorizare a făptuitorului nu este necesar ca executarea pedepsei să fi fost efectiv îngreunată sau împiedicată, astfel că numai din această perspectivă poate fi interpretată fapta pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, respectiv că acesta a acordat un ajutor condamnatului, însă efectele ajutorului nu s-au produs, pentru că mandatul de executare a fost pus în aplicare.

Dar chiar dacă acușările ar viza această ipoteză, Înalta Curte constată că elementele constitutive ale infracțiunii nu sunt întrunite, din următoarele considerente:

- norma juridică incriminează „ajutorul” dat condamnatului, ajutor care, în mod normal presupune o înțelegere între inculpat și

persoana favorizată, fapt nedovedit în cauză și nesusținut nici chiar de acuzare;

- ajutorul trebuie să aibă drept scop împiedicarea sau îngreunarea executării pedepsei, iar analiza acțiunilor reținute în sarcina inculpatului nu a dovedit acest scop:

1. Internarea lui Adrian Năstase în noaptea de 20/21 iunie 2006 a fost obiectiv necesară, decizia a aparținut unui colectiv de medici, iar patologia cronică a acestuia, ce impunea o supraveghere permanentă, și lipsa unui compartiment de terapie intensivă în secția doctorului care a efectuat intervenția chirurgicală au determinat spitalizarea acestuia în compartimentul de terapie intensivă al secției conduse de inculpatul Brădișteanu Șerban Alexandru.

2. Preluarea controlului asupra comunicării publice în perioada 21.06. - 22.06.2012, de către inculpat nu constituie un act de împiedicare sau îngreunare a executării pedepsei și, chiar dacă s-ar fi făcut în scopul indicat în rechizitoriu, acela de a crea impresia opiniei publice că o intervenție chirurgicală pe cord este iminentă, această acțiune ar fi putut avea, cel mult, semnificația unui act pregătitor, ce nu este incriminat.

3. Indicația de transfer a persoanei condamnate nu aparținea doar doctorului Brădișteanu Șerban Alexandru ci și medicului curant care a efectuat intervenția chirurgicală, iar probele nu au dovedit un refuz explicit, oficial, al inculpatului, de a permite transferul persoanei condamnate, care nici nu era posibilă până când nu se constata că starea de sănătate a acestuia permitea externarea după operație.

4. Existența unei înțelegeri cu învinuitul Georgescu Emanuel-Dănuț nu a fost dovedită, motiv pentru care procurorul a și dispus scoaterea acestuia de sub urmărire penală.

5. Nu s-a probat că atitudinea dr. Brădișteanu Șerban Alexandru l-a pus în dificultate pe managerul spitalului, care a fost nevoit să convoace o comisie ce a avut drept rezultat sesizarea I.N.M.L.

- împiedicarea sau îngreunarea executării pedepsei nici nu s-ar mai fi putut, obiectiv, realiza, întrucât, așa cum s-a stabilit cu autoritate de lucru judecat prin decizia penală nr.2344 din 5 decembrie 2012 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală (filele 127-137 dosar fond), punerea în executare a mandatului și, deci, începerea executării pedepsei a avut loc în data de 20 iunie 2012, în momentul înmânării - către condamnat - de către organele de poliție, a mandatului.

De remarcat că deși această decizie a fost pronunțată, cu caracter definitiv, în data de 5 decembrie 2012, procurorul de caz

emite rechizitoriul în aceeași dată și sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în data de 6 decembrie 2012, ignorând această hotărâre și dispunând trimiterea în judecată a inculpatului pentru că în perioada 20-25 iunie 2012, ar fi încercat zădărnicierea punerii în aplicare a mandatului de executare care, însă, fusese deja pus în aplicare, așa cum s-a arătat mai sus.

Pentru toate aceste considerente, **Înalta Curte apreciază că faptele pentru care inculpatul a fost trimis în judecată nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de favorizare a făptuitorului, astfel încât se va dispune achitarea acestuia în baza art. 396 alin. 5 Cod procedură penală raportat la art.16 lit.b din Codul de procedură penală.**

Referitor la temeiul achitării, instanța are în vedere noile dispoziții ale Codului de procedură penală, privind cazurile care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale, reglementate în art.16, la lit.b a acestui text fiind reunite cauzele prev. în art.10 lit.b și d din Codul de procedură penală anterior, sintagma „fapta prevăzută de legea penală” cuprinzând, pe lângă faptele ce pot constitui contravenții sau abateri disciplinare și pe cele care ar fi putut constitui infracțiuni, însă le lipsește unul din elementele constitutive, cu excepția elementelor ce țin de latura subiectivă, regăsite în sintagma „nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege”.

Cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

În baza art.396 alin.5 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit.b Cod procedură penală achită pe inculpatul **Brădișteanu Șerban Alexandru**, ..., pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului prevăzută de art.269 Cod penal (art. 264 Cod penal anterior, cu aplic. art.17 lit.a din Legea nr. 78/2000).

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu apel în 10 zile de la comunicarea copiei minutei.

Pronunțată în ședință publică, azi 4 martie 2014.

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

ÎNCHEIERE

Dosar nr. 7787/1/2012

Ședința din Camera de Consiliu din data 27 martie 2014

Luminița Livia Zglimbea	- Președinte
Angela Dragne	- Judecător
Leontina Șerban	- Judecător

Magistrat asistent - Silvia Stoenescu

S-a luat în examinare din oficiu îndreptarea erorii materiale strecurată în minuta sentinței penale nr. 213 din 4 martie 2014, în dosarul nr. 7787/1/2012.

Nu s-a dispus citarea părților.

ÎNALTA CURTE

Asupra îndreptării erorii materiale de față;

Constatând că în minuta sentinței penale nr. 213 din 4 martie 2014, pronunțată în dosarul nr. 7787/1/2012 de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală, s-a strecurat o eroare materială evidentă, în sensul că, la primul alineat al minutei s-a trecut din eroare *favorizarea infractorului în loc de „favorizarea făptuitorului”*,

DISPUNE:

În temeiul art.278 alin.1 Cod procedură penală, îndreaptă eroarea materială strecurată în minuta sentinței penale nr. 213 din 4 martie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția penală în dosarul nr. 7787/1/2012, în sensul că în alineatul 1 al minutei se va menționa *„favorizarea făptuitorului”* în loc de *favorizarea infractorului* cum din eroare s-a consemnat.

Prezenta încheiere face parte integrantă din minuta sentinței a cărei îndreptare de eroare s-a dispus.

Pronunțată, în ședință publică, azi 27 martie 2014.